

3.º Se o resultado das operacións descritas no parágrafo 1.º anterior resultase cero ou positivo, considerase que non existe renda ou perda ou ganancia patrimonial.

Cando este resultado sexa cero, cada un dos restantes elementos de activo adxudicados distintos dos créditos, diñeiro ou signo que o represente, terá como valor de adquisición cero.

Se o resultado for positivo, o valor de adquisición de cada un dos restantes elementos de activo adxudicados distintos dos créditos, diñeiro ou signo que o represente, será o que resulte de distribuír o resultado positivo entre eles en función do valor neto contable que resulte do balance final de liquidación da sociedade que se extingue.

4.º Os elementos adxudicados ao socio, distintos dos créditos, diñeiro ou signo que o represente, consideraranse adquiridos por este na data da súa adquisición pola sociedade, sen que, no cálculo do importe das ganancias patrimoniais resulte de aplicación o establecido na disposición transitoria novena do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.

3. Durante os períodos impositivos que conclúan ata a finalización do proceso de disolución con liquidación nos prazos indicados na alínea b) do número 1 desta disposición transitoria, continuará aplicándose, tanto polas sociedades transparentes como polos seus socios, a normativa vixente a 31 de decembro de 2002.

Nos períodos impositivos que conclúan unha vez acabado o citado prazo, será de aplicación o réxime das sociedades patrimoniais ou o réxime xeral, segundo corresponda.

Disposición transitoria décimo sétima. Réxime transitorio da dedución para evitar a dobre imposición interna de dividendos no imposto sobre sociedades.

No caso de dividendos e participacións en beneficios procedentes de valores representativos do capital ou os fondos propios, adquiridos antes da entrada en vigor do Real decreto lei 8/1996, do 7 de xuño, non serán de aplicación as restricións á dedución para evitar a dobre imposición interna de dividendos contidas no número 4 do artigo 30 desta lei. Neste caso serán aplicables as restricións contidas no artigo 28 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, na súa redacción orixinal, anterior á entrada en vigor do Real decreto lei 8/1996, do 7 de xuño.

Disposición transitoria décimo oitava. Aplicación do número 11 do artigo 115 desta lei aos activos cuxo período de construción finalizase con anterioridade ao 31 de decembro de 2002.

O momento temporal determinado polo Ministerio de Facenda, a que se refire o número 11 do artigo 115 da lei, poderase facer coincidir co da posta en condicións de funcionamento, no caso de activos cuxo período de construción finalizase con anterioridade ao 31 de decembro de 2002 e cuxa solicitude ante o Ministerio de Facenda fose presentada antes desa data.

Disposición derradeira primeira. Entidades acollidas á Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.

As entidades que reúnan as características e cumpran os requisitos previstos no título II da Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins

lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, terán o réxime tributario que nela se establece.

Disposición derradeira segunda. Entidades acollidas á Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal de cooperativas.

1. As cooperativas tributarán de acordo co establecido na Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal de cooperativas.

2. Os grupos de sociedades cooperativas poderán tributar en réxime de declaración consolidada de acordo co previsto no Real decreto 1345/1992, do 6 de novembro, polo que se ditan as normas para a adaptación das disposicións que regulan a tributación sobre o beneficio consolidado aos grupos de sociedades cooperativas.

Disposición derradeira terceira. Habilitacións á Lei de orzamentos xerais do Estado.

1. A Lei de orzamentos xerais do Estado poderá:
- Modificar os tipos de gravame.
 - Modificar os límites cuantitativos e porcentaxes fixas.
 - Modificar as exencións.
 - Introducir e modificar as normas precisas para cumprir as obrigas derivadas do Tratado da Unión Europea e do dereito que deste se derive.
 - Modificar os aspectos procedementais e de xestión do tributo.
 - Modificar os prazos de presentación de declaracións.
 - Establecer os coeficientes para aplicar o previsto no artigo 15.10 desta lei.

2. A Lei de orzamentos xerais do Estado establecerá os incentivos fiscais pertinentes en relación a este imposto, cando así fose conveniente para a execución da política económica. En particular, o investimento estimularase mediante deducións na cota íntegra fundamentadas na adquisición de elementos do inmovilizado material novos.

Disposición derradeira cuarta. Habilitación normativa.

Habíltese o Goberno para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e aplicación desta lei.

(Este real decreto legislativo inclúese tendo en conta a corrección de erros publicada no «Boletín Oficial del Estado» número 73, do 25 de marzo de 2004.)

4527 *REAL DECRETO LEGISLATIVO 5/2004, do 5 de marzo, polo que se aproba o texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes. («BOE» 62, do 12-3-2004.)*

I

A disposición adicional cuarta da Lei 46/2002, do 18 de decembro, do reforma parcial do imposto sobre a renda das persoas físicas, e pola que se modifican as leis dos impostos sobre sociedades e sobre a renda de non-residentes, na redacción dada pola disposición derradeira décimo oitava da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, establece que o Goberno elaborará e aprobará no prazo de 15 meses a partir da entrada en vigor desta

lei os textos refundidos do imposto sobre a renda das persoas físicas, do imposto sobre a renda de non-residentes e do imposto sobre sociedades.

Esta delegación lexislativa ten o alcance máis limitado dos previstos no punto 5 do artigo 82 da Constitución, xa que se circunscribe á mera formulación dun texto único e non inclúe autorización para regularizar, aclarar e harmonizar os textos legais que terán que ser refundidos.

Esta habilitación ten por finalidade dotar de maior claridade o sistema tributario mediante a integración nun único corpo normativo das disposicións que afectan estes tributos, contribuíndo con iso a aumentar a seguridade xurídica da Administración tributaria e, especialmente, dos contribuíntes.

En exercicio de tal autorización, elabórase este real decreto lexislativo, polo que se aproba o texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes.

II

A Lei 41/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda de non-residentes e normas tributarias, publicada no «Boletín Oficial del Estado» o 10 de decembro de 1998, respondeu á necesidade de configurar unha norma que regulase, do forma unitaria, a tributación dos non-residentes nos impostos sobre a renda, a coñecida tradicionalmente como suxeición por «obriga real de contribuír», debido á crecente internacionalización das relacións económicas e á integración progresiva de España na Unión Europea.

A Lei 41/1998, do 9 de decembro, desde a súa entrada en vigor o 1 de xaneiro de 1999, experimentou importantes modificacións, entre as que cabe destacar as introducidas polas seguintes normas:

a) A Lei 6/2000, do 13 de decembro, pola que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ao aforro familiar e á pequena e mediana empresa, que incorporou un novo artigo á Lei 41/1998, do 9 de decembro, sobre a dedución de pagamentos á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas cando un contribuínte adquira a súa condición por cambio de residencia, e cambiou a redacción do cálculo da base imponible correspondente ás ganancias patrimoniais.

b) A Lei 14/2000, do 29 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, que estableceu novos supostos de exención no imposto sobre a renda das persoas físicas que, pola interrelación existente entre ambas as normativas, repercutiu no artigo 13 da Lei 41/1998, do 9 de decembro, e equiparou, para determinados supostos, os tipos de gravame no imposto sobre a renda de non-residentes cos tipos de retención existentes para residentes.

c) A Lei 24/2001, do 27 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, que estableceu un novo tipo de gravame para os rendementos do traballo percibidos por traballadores de temporada.

d) A mencionada Lei 46/2002, do 18 de decembro, que foi a que orixinou a reforma máis substancial no texto da Lei 41/1998, do 9 de decembro, desde que entrou en vigor. Con ela pretendese mellorar tecnicamente o texto anterior á vista da experiencia que proporcionou a súa aplicación, ao tempo que se incorporaron algunhas cuestións que non estaban expresamente reguladas con anterioridade, como as definicións de canons ou pensións ou o réxime de entidades en atribución de rendas.

e) Finalmente, a Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, introduciu determinadas modificacións como consecuencia da aprobación da Directiva 2003/49/CE do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa a un réxime fiscal común

aplicable aos pagamentos de xuros e canons efectuados entre sociedades asociadas de diferentes Estados membros, cun réxime transitorio específico para canons. Por outra parte, tamén se excluíu da obriga de reter e ingresar á conta as misións diplomáticas ou oficinas diplomáticas de Estados estranxeiros.

III

No texto aprobado por este real decreto lexislativo, a Lei 41/1998, do 9 de decembro, refúndese coas seguintes normas:

a) A Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, que regulou na súa disposición adicional cuarta as normas sobre retencións e outras cuestións relativas a activos financeiros e outros valores mobiliarios. Esta norma incorpórase nos puntos 2 e seguintes do artigo 53 do texto refundido.

b) A Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, que estableceu, no seu artigo 24, a posibilidade de regular regulamentariamente as obrigas de retención e ingreso á conta que podían incumbir a determinadas entidades ou aos propios partícipes nos casos de transmisións ou reembolsos de accións ou participacións representativas do capital ou patrimonio das institucións de investimento colectivo en mans de contribuíntes non residentes. Esta regulación incorpórase no punto 1 do artigo 53 do texto refundido.

c) A Lei 6/2000, do 13 de decembro, que regulou, no punto catro do seu artigo 23, o tratamento no imposto sobre a renda de non-residentes das operacións de redución de capital con devolución de achegas aos socios e de devolución da prima de emisión. Esta regulación incorpórase no punto 4 do artigo 31 do texto refundido.

e) A Lei 34/2003, do 4 de novembro, de modificación e adaptación á normativa comunitaria da lexislación de seguros privados, que modificou a Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, establecendo a obriga de practicar retención ou ingreso á conta para os representantes das entidades aseguradoras que operen en réxime de libre prestación de servizos en España, aos que se refire o artigo 86.1 e a disposición adicional décimo sétima da citada Lei 30/1995, do 8 de novembro.

f) Por último, coa finalidade de conseguir maior claridade, desagregábase a actual regulación nun só artigo do gravame especial sobre bens inmobles de entidades non residentes nos artigos 40 a 45 deste texto refundido.

IV

Convén sinalar que non se integran no texto refundido, por razóns de sistemática e coherencia normativa, aquelas normas de carácter fiscal que, polo seu contido especial desde un punto de vista subxectivo, obxectivo ou temporal, non procede refundir coa normativa de carácter e alcance xerais. Este é o caso daquelas cuxa refundición neste texto orixinaría unha dispersión da normativa nelas contida por afectar diferentes ámbitos e varios impostos como, por exemplo, a Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal das cooperativas, a Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, a Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, a disposición adicional décimo oitava da Lei 62/2003, do 30 de decembro, relativa aos préstamos de valores, ou a disposición adicional segunda da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, e a disposición transitoria segunda da Lei

19/2003, do 4 de xullo, sobre réxime xurídico dos movementos de capitais e das transaccións económicas co exterior e sobre determinadas medidas de prevención do branqueo de capitais, referidas a participacións preferentes e instrumentos de débeda.

Tampouco non se integran as disposicións reguladoras dos acontecementos de especial interese público, tales como, por exemplo, o Ano Santo Xacobeo 2004 ou a Copa América 2007.

V

Este Real decreto legislativo contén un artigo, unha disposición adicional, unha disposición transitoria, unha disposición derogatoria e unha disposición derradeira.

En virtude do seu artigo único, apróbase o texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes.

Na disposición adicional única dispónse que as referencias que noutras normas se conteñan á Lei 41/1998, do 9 de decembro, se entenderán realizadas ao articulado do texto refundido que se aproba.

Na disposición transitoria única sinálase que ata o 1 de xullo do 2004, data de entrada en vigor da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, continuará vixente un determinado precepto da Lei 41/1998, do 9 de decembro, e que ata a dita data as referencias efectuadas no texto refundido aos preceptos da nova Lei xeral tributaria se entenderán realizadas aos correspondentes da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, e da Lei 1/1998, do 26 de febreiro, de dereitos e garantías dos contribuíntes, nos termos que dispuña a Lei 41/1998, do 9 de decembro.

Na disposición derogatoria única recóllense as normas que se refunden neste texto, sen prexuízo daqueles que, sendo tamén obxecto de refundición, son derogadas nos reais decretos legislativos que aproban os textos refundidos das leis dos impostos sobre a renda das persoas físicas e sobre sociedades, por afectaren en maior medida un destes impostos.

Por último, na disposición derradeira única establécese que a entrada en vigor do real decreto legislativo e do texto refundido que se aproba será o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», salvo algúns casos excepcionais derivados da entrada en vigor da nova Lei xeral tributaria e da Directiva 2003/49/CE do Consello, do 3 de xuño de 2003.

O texto refundido que se aproba está composto por 53 artigos, agrupados nun capítulo preliminar e oito capítulos, unha disposición transitoria e dúas disposicións derradeiras.

Así mesmo, o texto refundido inclúe ao comezo un índice do seu contido, que ten por obxecto facilitar a utilización da norma polos seus destinatarios mediante unha rápida localización e situación sistemática dos seus preceptos.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Facenda, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 5 de marzo de 2004,

DISPONGO:

Artigo único. *Aprobación do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes.*

Apróbase o texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, que se insire a continuación.

Disposición adicional única. *Remisións normativas.*

As referencias normativas efectuadas noutras disposicións á Lei 41/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda de non-residentes e normas tributarias, entenderanse realizadas aos preceptos correspondentes do texto refundido que se aproba por este real decreto legislativo.

Disposición transitoria única. *Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.*

Ata o 1 de xullo de 2004, data de entrada en vigor da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria:

a) Conservará a súa vixencia o artigo 9.3 da Lei 41/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda de non-residentes e normas tributarias.

b) As referencias efectuadas, no texto refundido que aproba este real decreto legislativo, aos preceptos da Lei 58/2003, do 17 de decembro, entenderanse realizadas aos correspondentes da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, e da Lei 1/1998, do 26 de febreiro, de dereitos e garantías dos contribuíntes, nos termos que dispuña a Lei 41/1998, do 9 de decembro.

Disposición derogatoria única. *Derogación normativa.*

1. Salvo o disposto na disposición transitoria única anterior, no momento da entrada en vigor deste real decreto legislativo quedará derogada, con motivo da súa incorporación ao texto refundido que se aproba, a Lei 41/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda de non-residentes e normas tributarias, con excepción da disposición adicional segunda, que conservará a súa vixencia.

2. A derogación das disposicións a que se refire o punto 1 non prexudicará os dereitos da Facenda pública respecto ás obrigas tributarias devengadas durante a súa vixencia.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

1. Este real decreto legislativo e o texto refundido que aproba entrarán en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», con excepción do disposto nos puntos seguintes.

2. Os artigos 10.3 e 18.1.b) do texto refundido entrarán en vigor o día 1 de xullo de 2004, data de entrada en vigor da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

3. O artigo 25.1.i) do texto refundido entrará en vigor o día 1 de xaneiro de 2005, data a que se refire a Directiva 2003/49/CE do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa a un réxime fiscal común aplicable aos pagamentos de xuros e canons efectuados entre sociedades asociadas de diferentes Estados membros.

Dado en Madrid o 5 de marzo de 2004.

JUAN CARLOS R.

O ministro do Facenda,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

TEXTO REFUNDIDO DA LEI DO IMPOSTO SOBRE A RENDA DE NON-RESIDENTES

Índice

Capítulo preliminar. Natureza, obxecto e ámbito de aplicación.

Artigo 1. Natureza e obxecto.

Artigo 2. Ámbito de aplicación.

Artigo 3. Normativa aplicable.
Artigo 4. Tratados e convenios.

Capítulo I. Elementos persoais.

Artigo 5. Contribuíntes.
Artigo 6. Residencia en territorio español.
Artigo 7. Atribución de rendas.
Artigo 8. Individualización de rendas.
Artigo 9. Responsables.
Artigo 10. Representantes.
Artigo 11. Domicilio fiscal.

Capítulo II. Suxeición ao imposto.

Artigo 12. Feito imponible.
Artigo 13. Rendas obtidas en territorio español.
Artigo 14. Rendas exentas.
Artigo 15. Formas de suxeición.

Capítulo III. Rendas obtidas mediante establecemento permanente.

Artigo 16. Rendas imputables aos establecementos permanentes.
Artigo 17. Diversidade de establecementos permanentes.
Artigo 18. Determinación da base imponible.
Artigo 19. Débeda tributaria.
Artigo 20. Período impositivo e devengo.
Artigo 21. Declaración
Artigo 22. Obrigas contables, rexistras e formais.
Artigo 23. Pagamentos á conta.

Capítulo IV. Rendas obtidas sen mediación de establecemento permanente.

Artigo 24. Base imponible.
Artigo 25. Cota tributaria.
Artigo 26. Deducións.
Artigo 27. Devengo.
Artigo 28. Declaración.
Artigo 29. Obrigas formais.
Artigo 30. Retencións.
Artigo 31. Obriga de reter e ingresar á conta.
Artigo 32. Obriga de retención sobre as rendas do traballo en caso de cambio de residencia.
Artigo 33. Investimentos de non-residentes en letras do Tesouro e noutras modalidades de débeda pública.

Capítulo V. Entidades en réxime de atribución de rendas.

Artigo 34. Entidades en réxime de atribución de rendas.

Sección 1.ª Entidades en réxime de atribución de rendas constituídas en España.

Artigo 35. Entidades que realizan unha actividade económica.
Artigo 36. Entidades que non realizan unha actividade económica.

Sección 2.ª Entidades en réxime de atribución de rendas constituídas no estranxeiro.

Artigo 37. Entidades en réxime de atribución de rendas constituídas no estranxeiro.
Artigo 38. Entidades con presenza en territorio español.
Artigo 39. Entidades sen presenza en territorio español.

Capítulo VI. Gravame especial sobre bens inmoables de entidades non residentes.

Artigo 40. Suxeición.
Artigo 41. Base imponible.
Artigo 42. Exencións.

Artigo 43. Tipo de gravame.
Artigo 44. Deducibilidade do gravame.
Artigo 45. Devengo e declaración.

Capítulo VII. Opción para contribuíntes residentes noutros Estados membros da Unión Europea.

Artigo 46. Opción para contribuíntes residentes noutros Estados membros da Unión Europea.

Capítulo VIII. Outras disposicións.

Artigo 47. Sucesión na débeda tributaria.
Artigo 48. Responsabilidade patrimonial do contribuínte.
Artigo 49. Infraccións e sancións.
Artigo 50. Orde xurisdiccional.
Artigo 51. Liquidación provisional.
Artigo 52. Dedución de pagamentos á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas.
Artigo 53. Normas sobre retención, transmisión e obrigas formais relativas a activos financeiros e outros valores mobiliarios.

Disposición transitoria única. Disposicións transitorias do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.

Disposición derradeira primeira. Habilitacións á Lei de orzamentos xerais do Estado.

Disposición derradeira segunda. Habilitación normativa.

CAPÍTULO PRELIMINAR

Natureza, obxecto e ámbito de aplicación

Artigo 1. *Natureza e obxecto.*

O imposto sobre a renda de non-residentes é un tributo de carácter directo que grava a renda obtida en territorio español polas persoas físicas e entidades non residentes neste.

Artigo 2. *Ámbito de aplicación.*

1. Este imposto aplicarase en todo o territorio español.

2. O territorio español comprende o territorio do Estado español, incluíndo o espazo aéreo, as augas interiores, así como o mar territorial e as áreas exteriores a el, en que nas cales, conforme o dereito internacional e en virtude da súa lexislación interna, o Estado español exerza ou poida exercer xurisdición ou dereitos de soberanía respecto do fondo mariño, o seu subsolo e as augas supraxacentes e os seus recursos naturais.

3. O disposto no punto 1 entenderase sen prexuízo dos réximes tributarios forais de concerto e convenio económico en vigor, respectivamente, nos territorios históricos do País Vasco e na Comunidade Foral de Navarra.

4. En Canarias, Ceuta e Melilla teranse en conta as especialidades que resulten aplicables en virtude da súa normativa específica e do disposto nesta lei.

Artigo 3. *Normativa aplicable.*

O imposto réxese por esta lei, que se interpretará en concordancia coa normativa reguladora do imposto sobre a renda das persoas físicas e do imposto sobre sociedades, segundo proceda.

Artigo 4. *Tratados e convenios.*

O establecido nesta lei entenderase sen prexuízo do disposto nos tratados e convenios internacionais que pasasen a formar parte do ordenamento interno, de conformidade co artigo 96 da Constitución española.

CAPÍTULO I

Elementos persoais

Artigo 5. *Contribuíntes.*

Son contribuíntes por este imposto:

a) As persoas físicas e entidades non residentes en territorio español conforme o artigo 6 que obteñan rendas nel, salvo que sexan contribuíntes polo imposto sobre a renda das persoas físicas.

b) As persoas físicas que sexan residentes en España por algunha das circunstancias previstas no artigo 9.4 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo.

c) As entidades en réxime de atribución de rendas a que se refire o artigo 38.

Artigo 6. *Residencia en territorio español.*

A residencia en territorio español determinarase de acordo co disposto no artigo 9 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo, e no artigo 8.1 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo.

Artigo 7. *Atribución de rendas.*

As rendas correspondentes ás entidades en réxime de atribución de rendas a que se refire o artigo 10 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo, así como as retencións e ingresos á conta que soportasen, atribuiranse aos socios, herdeiros, comeneiros ou partícipes, respectivamente, de acordo co establecido na sección 2.ª do título VII do dito texto refundido e no capítulo V desta lei.

Artigo 8. *Individualización de rendas.*

Aos contribuíntes persoas físicas seralles de aplicación o disposto no artigo 11 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo, sobre individualización de rendas.

Artigo 9. *Responsables.*

1. Responderán solidariamente do ingreso das débedas tributarias correspondentes aos rendementos que satisfíxese ou ás rendas dos bens ou dereitos cuxo depósito ou xestión teña encomendado, respectivamente, o pagador dos rendementos devengados sen mediación de establecemento permanente polos contribuíntes ou o depositario ou xestor dos bens ou dereitos dos contribuíntes non afectos a un establecemento permanente.

Esta responsabilidade non existirá cando resulte de aplicación a obriga de reter e ingresar á conta a que se refire o artigo 31, incluso nos supostos previstos no punto 4 do dito artigo, sen prexuízo das responsabilidades que deriven da condición de retedor.

2. Non se entenderá que unha persoa ou entidade satisfai un rendemento cando se limite a efectuar unha simple mediación de pagamento. Entenderase por simple mediación de pagamento o aboamento dunha cantidade por conta e orde dun terceiro.

3. No caso do pagador de rendementos devengados sen mediación de establecemento permanente polos

contribuíntes deste imposto, as actuacións da Administración tributaria poderán entenderse directamente co responsable, ao que lle será exixible a débeda tributaria, sen que sexa necesario o acto administrativo previo de derivación de responsabilidade previsto no artigo 41.5 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

No caso do depositario ou xestor dos bens ou dereitos non afectos a un establecemento permanente, a responsabilidade solidaria exixirase nos termos previstos no artigo 41.5 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

4. Responderán solidariamente do ingreso das débedas tributarias correspondentes aos establecementos permanentes de contribuíntes non residentes e ás entidades a que se refire o artigo 38 desta lei, as persoas que, de acordo co establecido no seu artigo 10, sexan os seus representantes.

Artigo 10. *Representantes.*

1. Os contribuíntes por este imposto estarán obrigados a nomear, antes da fin do prazo de declaración da renda obtida en España, unha persoa física ou xurídica con residencia en España, para que os represente ante a Administración tributaria en relación coas súas obrigas por este imposto, cando operen por mediación dun establecemento permanente, nos supostos a que se refiren os artigos 24.2 e 38 ou cando, debido á contía e características da renda obtida en territorio español polo contribuínte, así o requira a Administración tributaria.

O contribuínte ou o seu representante estarán obrigados a pór en coñecemento da Administración tributaria o nomeamento, debidamente acreditado, no prazo de dous meses a partir da data deste.

A designación comunicaráse á Delegación da Axencia Estatal de Administración Tributaria en que deban presentar a declaración polo imposto, xuntando á indicada comunicación a expresa aceptación do representante.

2. En caso de incumprimento da obriga de nomeamento que establece o punto anterior, a Administración tributaria poderá considerar representante do establecemento permanente ou do contribuínte a que se refire o artigo 5.c) a quen figure como tal no Rexistro Mercantil. Se non houberse representante nomeado ou inscrito, ou fose persoa distinta de quen estea facultado para contratar en nome daqueles, a Administración tributaria poderá considerar como tal a este último.

3. O incumprimento da obriga a que se refire o punto 1 considerárase infracción tributaria grave e a sanción consistirá en multa pecuniaria fixa de 2.000 euros.

A sanción imposta de acordo co previsto neste punto reducirase conforme o disposto no artigo 188.3 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Artigo 11. *Domicilio fiscal.*

1. Os contribuíntes non residentes en territorio español terán o seu domicilio fiscal, para efectos do cumprimento das súas obrigas tributarias, en España:

a) Cando operen en España a través de establecemento permanente, no lugar en que radique a efectiva xestión administrativa e a dirección dos seus negocios en España. No suposto en que non se poida establecer o lugar do domicilio fiscal de acordo co criterio anterior, prevalecerá aquel en que radique o maior valor do inmovilizado.

b) Cando obteñan rendas derivadas de bens inmo- bles, no domicilio fiscal do representante e, no seu defecto, no lugar de situación do inmovible correspondente.

c) Nos restantes casos, no domicilio fiscal do representante ou, no seu defecto, no do responsable solidario.

2. Cando non se designase representante, as notificacións practicadas no domicilio fiscal do responsable solidario terán o mesmo valor e producirán iguais efectos ca se se lle practicasen directamente ao contribuínte.

CAPÍTULO II

Suxeición ao imposto

Artigo 12. *Feito imponible.*

1. Constitúe o feito imponible a obtención de rendas, en diñeiro ou en especie, en territorio español polos contribuíntes por este imposto, conforme o establecido no artigo seguinte.

2. Presumiranse retribuídas, salvo proba en contrario, as prestacións ou cesións de bens, dereitos e servizos susceptibles de xerar rendas suxeitas a este imposto.

3. Non estarán suxeitas a este imposto as rendas que se encontren suxeitas ao imposto sobre sucesións e doazóns.

Artigo 13. *Rendas obtidas en territorio español.*

1. Considéranse rendas obtidas en territorio español as seguintes:

a) As rendas de actividades ou explotacións económicas realizadas mediante establecemento permanente situado en territorio español.

Entenderase que unha persoa física ou entidade opera mediante establecemento permanente en territorio español cando por calquera título dispoña neste, de forma continuada ou habitual, de instalacións ou lugares de traballo de calquera índole, nos cales realice toda ou parte da súa actividade, ou actúe nel por medio dun axente autorizado para contratar, en nome e por conta do contribuínte, que exerza con habitualidade os ditos poderes.

En particular, entenderase que constitúen establecemento permanente as sedes de dirección, as sucursais, as oficinas, as fábricas, os talleres, os almacéns, tendas ou outros establecementos, as minas, os pozos de petróleo ou de gas, as canteiras, as explotacións agrícolas, forestais ou pecuarias ou calquera outro lugar de exploración ou de extracción de recursos naturais, e as obras de construción, instalación ou montaxe cuxa duración exceda de seis meses.

b) As rendas de actividades ou explotacións económicas realizadas sen mediación de establecemento permanente situado en territorio español, cando non resulte de aplicación outro parágrafo deste artigo, nos seguintes casos:

1.º Cando as actividades económicas sexan realizadas en territorio español. Non se considerarán obtidos en territorio español os rendementos derivados da instalación ou montaxe de maquinaria ou instalacións procedentes do estranxeiro cando tales operacións sexan realizadas polo provedor da maquinaria ou instalacións, e o seu importe non exceda do 20 por cento do prezo de adquisición dos ditos elementos.

2.º Cando se trate de prestacións de servizos utilizadas en territorio español, en particular as referidas á realización de estudos, proxectos, asistencia técnica ou apoio á xestión. Entenderanse utilizadas en territorio español aquelas que sirvan a actividades económicas realizadas en territorio español ou se refiran a bens situados neste. Cando tales prestacións sirvan parcialmente a actividades económicas realizadas en territorio espa-

ñol, consideraranse obtidas en España só pola parte que sirva á actividade desenvolvida en España.

3.º Cando deriven, directa ou indirectamente, da actuación persoal en territorio español de artistas e deportistas, ou de calquera outra actividade relacionada coa dita actuación, aínda cando sexan percibidas por persoa ou entidade distinta do artista ou deportista.

c) Os rendementos do traballo:

1.º Cando deriven, directa ou indirectamente, dunha actividade persoal desenvolvida en territorio español.

2.º Cando se trate de retribucións públicas satisfeitas pola Administración española.

3.º Cando se trate de remuneracións satisfeitas por persoas físicas que realicen actividades económicas, no exercicio das súas actividades, ou entidades residentes en territorio español ou por establecementos permanentes situados neste por razón dun emprego exercido a bordo dun buque ou aeronave en tráfico internacional.

O disposto nos parágrafos 2.º e 3.º non será de aplicación cando o traballo se preste integramente no estranxeiro e tales rendementos estean suxeitos a un imposto de natureza persoal no estranxeiro.

d) As pensións e demais prestacións similares, cando deriven dun emprego prestado en territorio español ou cando as satisfaga unha persoa ou entidade residente en territorio español ou un establecemento permanente situado neste.

Considéranse pensións as remuneracións satisfeitas por razón dun emprego anterior, con independencia de que as perciba o propio traballador ou outra persoa.

Considéranse prestacións similares, en particular, as previstas no artigo 16.2.a) e f) do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo.

e) As retribucións dos administradores e membros dos consellos de administración, das xuntas que fagan as súas veces ou de órganos representativos dunha entidade residente en territorio español.

f) Os seguintes rendementos de capital mobiliario:

1.º Os dividendos e outros rendementos derivados da participación nos fondos propios de entidades residentes en España, sen prexuízo do disposto no artigo 118 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo.

2.º Os xuros e outros rendementos obtidos pola cesión a terceiros de capitais propios satisfeitos por persoas ou entidades residentes en territorio español, ou por establecementos permanentes situados neste, ou que retribúan prestacións de capital utilizadas en territorio español.

3.º Os canons ou regalías satisfeitos por persoas ou entidades residentes en territorio español ou por establecementos permanentes situados neste, ou que se utilicen en territorio español.

Teñen a consideración de canons ou regalías as cantidades de calquera clase pagadas polo uso, ou a concesión de uso de:

Dereitos sobre obras literarias, artísticas ou científicas, incluídas as películas cinematográficas.

Patentes, marcas de fábrica ou de comercio, debuxos ou modelos, planos, fórmulas ou procedementos secretos.

Dereitos sobre programas informáticos.

Informacións relativas a experiencias industriais, comerciais ou científicas.

Dereitos persoais susceptibles de cesión, tales como os dereitos de imaxe.

Equipamentos industriais, comerciais ou científicos.

Calquera dereito similar aos anteriores.

En particular, teñen esa consideración as cantidades pagadas polo uso ou a concesión de uso dos dereitos amparados polo texto refundido da Lei de propiedade intelectual, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1996, do 12 de abril, a Lei 11/1986, do 20 de marzo, de patentes, e a Lei 17/2001, do 7 de decembro, de marcas.

4.º Outros rendementos de capital mobiliario non mencionados nos parágrafos 1.º, 2.º e 3.º anteriores, satisfeitos por persoas físicas que realicen actividades económicas, no exercicio das súas actividades, ou entidades residentes en territorio español ou por establecementos permanentes situados neste.

g) Os rendementos derivados, directa ou indirectamente, de bens inmoables situados en territorio español ou de dereitos relativos a estes.

h) As rendas imputadas aos contribuíntes persoas físicas titulares de bens inmoables urbanos situados en territorio español non afectos a actividades económicas.

i) As ganancias patrimoniais:

1.º Cando deriven de valores emitidos por persoas ou entidades residentes en territorio español.

2.º Cando deriven doutros bens mobles, distintos dos valores, situados en territorio español ou de dereitos que se deban cumprir ou se exerzan en territorio español.

3.º Cando procedan, directa ou indirectamente, de bens inmoables situados en territorio español ou de dereitos relativos a estes. En particular, considéranse incluídas:

As ganancias patrimoniais derivadas de dereitos ou participacións nunha entidade, residente ou non, cuxo activo estea constituído principalmente, de forma directa ou indirecta, por bens inmoables situados en territorio español.

As ganancias patrimoniais derivadas da transmisión de dereitos ou participacións nunha entidade, residente ou non, que lle atribúan ao seu titular o dereito de gozo sobre bens inmoables situados en territorio español.

4.º Cando se incorporen ao patrimonio do contribuínte bens situados en territorio español ou dereitos que deban cumprirse ou se exerzan no dito territorio, aínda cando non deriven dunha transmisión previa, como as ganancias no xogo.

2. Non se consideran obtidos en territorio español os seguintes rendementos:

a) Os satisfeitos por razón de compravendas internacionais de mercadorías, incluídas as comisións de mediación nestas, así como os gastos accesorios e conexos.

b) Os satisfeitos a persoas ou entidades non residentes por establecementos permanentes situados no estranxeiro, con cargo a estes, cando as prestacións correspondentes estean vinculadas coa actividade do establecemento permanente no estranxeiro.

3. Para a cualificación dos distintos conceptos de renda en función da súa procedencia atenderase ao disposto neste artigo e, no seu defecto, aos criterios establecidos no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo.

Artigo 14. *Rendas exentas.*

1. Estarán exentas as seguintes rendas:

a) As rendas mencionadas no artigo 7 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas

físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo, percibidas por persoas físicas, así como as pensións asistenciais por anciandade recoñecidas ao amparo do Real decreto 728/1993, do 14 de maio, polo que se establecen pensións asistenciais por anciandade en favor dos emigrantes españois.

b) As bolsas e outras cantidades percibidas por persoas físicas, satisfeitas polas administracións públicas, en virtude de acordos e convenios internacionais de cooperación cultural, educativa e científica ou en virtude do plan anual de cooperación internacional aprobado en Consello de Ministros.

c) Os xuros e demais rendementos obtidos pola cesión a terceiros de capitais propios a que se refire o artigo 23.2 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo, así como as ganancias patrimoniais derivadas de bens mobles, obtidos sen mediación de establecemento permanente, por residentes noutro Estado membro da Unión Europea ou por establecementos permanentes dos ditos residentes situados noutro Estado membro da Unión Europea.

O disposto no parágrafo anterior non será de aplicación ás ganancias patrimoniais derivadas da transmisión de accións, participacións ou outros dereitos nunha entidade nos seguintes casos:

1.º Cando o activo da dita entidade consista principalmente, directa ou indirectamente, en bens inmoables situados en territorio español.

2.º Cando, nalgún momento, durante o período de 12 meses precedente á transmisión, o contribuínte participase, directa ou indirectamente, en polo menos o 25 por cento do capital ou patrimonio da dita entidade.

d) Os rendementos derivados da débeda pública, obtidos sen mediación de establecemento permanente en España.

e) As rendas derivadas de valores emitidos en España por persoas físicas ou entidades non residentes sen mediación de establecemento permanente, calquera que sexa o lugar de residencia das institucións financeiras que actúen como axentes de pagamento ou medien na emisión ou transmisión dos valores.

Non obstante, cando o titular dos valores sexa un establecemento permanente en territorio español, as rendas a que se refire o parágrafo anterior quedarán suxeitas a este imposto e, se é o caso, ao sistema de retención á conta, que practicará a institución financeira residente que actúe como depositaria dos valores.

f) Os rendementos das contas de non-residentes, que se satisfagan a contribuíntes por este imposto, salvo que o pagamento sexa realizado a un establecemento permanente situado en territorio español, polo Banco de España ou polas entidades rexistradas a que se refire a normativa de transaccións económicas co exterior.

g) As rendas obtidas en territorio español, sen mediación de establecemento permanente neste, procedentes do arrendamento, cesión ou transmisión de contedores ou de buques e aeronaves a casco nu, utilizados na navegación marítima ou aérea internacional.

h) Os beneficios distribuídos polas sociedades filiais residentes en territorio español ás súas sociedades matrices residentes noutros Estados membros da Unión Europea, cando concorran os seguintes requisitos:

1.º Que ambas as sociedades estean suxeitas e non exentas dalgún dos tributos que gravan os beneficios das entidades xurídicas nos Estados membros da Unión Europea, mencionados no artigo 2.c) da Directiva 90/435/CEE do Consello, do 23 de xullo de 1990, relativa ao réxime aplicable ás sociedades matrices e filiais de Estados membros diferentes.

2.º Que a distribución do beneficio non sexa consecuencia da liquidación da sociedade filial.

3.º Que ambas as sociedades revistan algunha das formas previstas no anexo da Directiva 90/435/CEE do Consello, do 23 de xullo de 1990, relativa ao réxime aplicable ás sociedades matrices e filiais de Estados membros diferentes.

Terá a consideración de sociedade matriz aquela entidade que posúa no capital doutra sociedade unha participación directa de, polo menos, o 25 por cento. Esta última entidade terá a consideración de sociedade filial.

A mencionada participación deberase ter mantido de xeito ininterrompido durante o ano anterior ao día en que sexa exixible o beneficio que se distribúa ou, no seu defecto, que se manteña durante o tempo que sexa necesario para completar un ano. Neste último caso a cota tributaria ingresada será devolta unha vez cumprido o dito prazo.

A residencia determinarase conforme a lexislación do Estado membro que corresponda, sen prexuízo do establecido nos convenios para evitar a dobre imposición.

Non obstante o previsto anteriormente, o ministro de Facenda poderá declarar, coa condición de reciprocidade, que o establecido nesta alínea h) sexa de aplicación ás sociedades filiais que revistan unha forma xurídica diferente das previstas no anexo da directiva e aos dividendos distribuídos a unha sociedade matriz que posúa no capital dunha sociedade filial residente en España unha participación directa de, polo menos, o 10 por cento, sempre que se cumpran as restantes condicións establecidas nesta alínea h).

O establecido nesta alínea h) non será de aplicación cando a maioría dos dereitos de voto da sociedade matriz os posúan, directa ou indirectamente, persoas físicas ou xurídicas que non residan en Estados membros da Unión Europea, excepto cando aquela realice efectivamente unha actividade empresarial directamente relacionada coa actividade empresarial desenvolvida pola sociedade filial ou teña por obxecto a dirección e xestión da sociedade filial mediante a adecuada organización de medios materiais e persoais ou probe que se constituíu por motivos económicos válidos e non para gozar indebidamente do réxime previsto nesta alínea h).

i) As rendas derivadas das transmisións de valores ou o reembolso de participacións en fondos de investimento realizados nalgún dos mercados secundarios oficiais de valores españois, obtidas por persoas físicas ou entidades non residentes sen mediación de establecemento permanente en territorio español, que sexan residentes nun Estado que teña subscrito con España un convenio para evitar a dobre imposición con cláusula de intercambio de información.

2. En ningún caso será de aplicación o disposto nas alíneas c), d) e i) do punto anterior aos rendementos e ganancias patrimoniais obtidos a través dos países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais.

Tampouco será de aplicación o previsto na alínea h) do punto anterior cando a sociedade matriz teña a súa residencia fiscal nun país ou territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal.

3. O ministro de Facenda poderá declarar, coa condición de reciprocidade, a exención dos rendementos correspondentes a entidades de navegación marítima ou aérea residentes no estranxeiro cuxos buques ou aeronaves toquen territorio español, aínda que teñan neste consignatarios ou axentes.

Artigo 15. *Formas de suxeición.*

1. Os contribuíntes que obteñan rendas mediante establecemento permanente situado en territorio español tributarán pola totalidade da renda imputable ao dito

establecemento, calquera que sexa o lugar da súa obtención, de acordo co disposto no capítulo III.

2. Os contribuíntes que obteñan rendas sen mediación de establecemento permanente tributarán de forma separada por cada devengo total ou parcial de renda sometida a gravame, sen que sexa posible compensación ningunha entre aquelas e nos termos previstos no capítulo IV.

CAPÍTULO III

Rendas obtidas mediante establecemento permanente

Artigo 16. *Rendas imputables aos establecementos permanentes.*

1. Compoñen a renda imputable ao establecemento permanente os seguintes conceptos:

a) Os rendementos das actividades ou explotacións económicas desenvolvidas polo dito establecemento permanente.

b) Os rendementos derivados de elementos patrimoniais afectos ao establecemento permanente.

c) As ganancias ou perdas patrimoniais derivadas dos elementos patrimoniais afectos ao establecemento permanente.

Considéranse elementos patrimoniais afectos ao establecemento permanente os vinculados funcionalmente ao desenvolvemento da actividade que constitúe o seu obxecto.

Os activos representativos da participación en fondos propios dunha entidade só se considerarán elementos patrimoniais afectos ao establecemento permanente cando este sexa unha sucursal rexistrada no Rexistro Mercantil e se cumpran os requisitos establecidos regulamentariamente.

2. Nos casos de reexportación de bens previamente importados polo mesmo contribuínte, considerarase:

a) Que non se produciu alteración patrimonial ningunha, sen prexuízo do tratamento aplicable aos pagamentos realizados polo período de utilización, se se trata de elementos de inmovilizado importados temporalmente.

b) Que houbo alteración patrimonial, se se trata de elementos de inmovilizado adquiridos para a súa utilización nas actividades desenvolvidas por un establecemento permanente.

c) Que houbo rendemento, positivo ou negativo, dunha actividade ou explotación económica, se se trata de elementos que teñan a consideración de existencias.

Artigo 17. *Diversidade de establecementos permanentes.*

1. Cando un contribuínte dispoña de diversos centros de actividade en territorio español, considerarase que estes constitúen establecementos permanentes distintos, e gravaranse en consecuencia separadamente, cando concorran as seguintes circunstancias:

a) Que realicen actividades claramente diferenciadas.

b) Que a xestión destas se leve de xeito separado.

2. En ningún caso será posible a compensación de rendas entre establecementos permanentes distintos.

Artigo 18. *Determinación da base imponible.*

1. A base imponible do establecemento permanente determinarase conforme as disposicións do réxime

xeral do imposto sobre sociedades, sen prexuízo do disposto nos parágrafos seguintes:

a) Para a determinación da base imponible, non serán deducibles os pagamentos que o establecemento permanente efectúe á casa central ou a algún dos seus establecementos permanentes en concepto de canons, xuros, comisións, aboados en contraprestación de servizos de asistencia técnica ou polo uso ou a cesión de bens ou dereitos.

Non obstante o disposto anteriormente, serán deducibles os xuros aboados polos establecementos permanentes de bancos estranxeiros á súa casa central ou a outros establecementos permanentes, para a realización da súa actividade.

b) Para a determinación da base imponible será deducible a parte razoable dos gastos de dirección e xerais de administración que corresponda ao establecemento permanente, sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

1.º Reflexo nos estados contables do establecemento permanente.

2.º Constancia, mediante memoria informativa presentada coa declaración, dos importes, criterios e módulos de repartición.

3.º Racionalidade e continuidade dos criterios de imputación adoptados.

Entenderase cumprido o requisito de racionalidade dos criterios de imputación cando estes se baseen na utilización de factores realizada polo establecemento permanente e no custo total dos ditos factores.

Naqueles casos en que non fose posible utilizar o criterio sinalado no parágrafo anterior, a imputación poderá realizarse atendendo á relación en que se encontre algunha das seguintes magnitudes:

Cifra de negocios.

Custos e gastos directos.

Investimento medio en elementos de inmovilizado material afecto a actividades ou explotacións económicas.

Investimento medio total en elementos afectos a actividades ou explotacións económicas.

Será aplicable á determinación dos gastos de dirección e xerais de administración deducibles conforme este punto, na forma en que regulamentariamente se determine, o procedemento previsto no artigo 91 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

c) En ningún caso resultarán imputables cantidades correspondentes ao custo dos capitais propios da entidade afectos, directa ou indirectamente, ao establecemento permanente.

2. As operacións realizadas polo establecemento permanente coa súa casa central ou con outros establecementos permanentes do contribuínte, xa estean situados en territorio español ou no estranxeiro, ou con outras sociedades ou persoas a el vinculadas, valoraranse conforme as disposicións do artigo 16 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo.

3. O establecemento permanente poderá compensar as súas bases impositivas negativas de acordo co previsto no artigo 25 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo.

4. Cando as operacións realizadas en España por un establecemento permanente non cerren un ciclo mercantil completo determinante de ingresos en España, sendo finalizado este polo contribuínte ou por un ou varios dos seus establecementos permanentes sen que se produza contraprestación ningunha, á parte da cobertura dos gastos orixinados polo establecemento permanente e sen que se destine todo ou parte dos produtos

ou servizos a terceiros distintos do propio contribuínte, serán aplicables as seguintes regras:

a) Os ingresos e gastos do establecemento permanente valoraranse segundo as normas do artigo 16 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4 /2004, do 5 de marzo, determinándose a débeda tributaria segundo as normas aplicables no réxime xeral do imposto sobre sociedades e no previsto nos puntos anteriores deste artigo.

b) Subsidiariamente, aplicaranse as seguintes regras:

1.ª A base imponible determinarase aplicando a porcentaxe que para estes efectos sinale o ministro de Facenda sobre o total dos gastos xerados no desenvolvemento da actividade que constitúe o obxecto do establecemento permanente. Á dita cantidade engadíraselle a contía íntegra dos ingresos de carácter accesorio, como xuros ou canons, que non constitúan o seu obxecto empresarial, así como as ganancias e perdas patrimoniais derivadas dos elementos patrimoniais afectos ao establecemento.

Para os efectos desta regra, os gastos do establecemento permanente computaranse pola súa contía íntegra, sen que sexa admisible minoración ou compensación ningunha.

2.ª A cota íntegra determinarase aplicando sobre a base imponible o tipo de gravame xeral, sen que sexan aplicables nela as deducións e bonificacións reguladas no citado réxime xeral.

5. Tratándose de establecementos permanentes cuxa actividade en territorio español consista en obras de construción, instalación ou montaxe cuxa duración exceda de seis meses, actividades ou explotacións económicas de temporada ou estacionais, ou actividades de exploración de recursos naturais, o imposto exixirase conforme as seguintes regras:

a) Segundo o previsto para as rendas de actividades ou explotacións económicas obtidas en territorio español sen mediación de establecemento permanente nos artigos 24.2 e 25, sendo de aplicación, para estes efectos, as seguintes normas:

1.ª As normas sobre devengo e presentación de declaracións serán as relativas ás rendas obtidas sen mediación de establecemento permanente.

2.ª Os contribuíntes quedarán relevados do cumprimento das obrigas contables e rexistras de carácter xeral. Non obstante, deberán conservar e manter á disposición da Administración tributaria os xustificantes dos ingresos obtidos e dos pagamentos realizados por este imposto, así como, se é o caso, das retencións e ingresos á conta practicados e declaracións relativas a estes.

Así mesmo, estarán obrigados a presentar unha declaración censual e declarar o seu domicilio fiscal en territorio español, así como a comunicar os cambios que se producen neste ou nos datos consignados naquela.

b) Non obstante, o contribuínte poderá optar pola aplicación do réxime xeral previsto para os establecementos permanentes nos artigos precedentes.

Será obrigatoria, en calquera caso, a aplicación do sistema sinalado na alínea a) anterior cando o establecemento permanente non dispuxese de contabilidade separada das rendas obtidas en territorio español.

A opción deberase manifestar ao tempo de presentar a declaración censual de comezo de actividade.

c) Non resultarán aplicables, en ningún caso, aos contribuíntes que sigan o sistema previsto na alínea a) anterior, as normas establecidas nos convenios para evitar a dobre imposición para os supostos de rendas obtidas sen mediación de establecemento permanente.

Artigo 19. Débeda tributaria.

1. Á base imponible determinada conforme o artigo anterior aplicaráselle o tipo de gravame do 35 por cento, agás cando a actividade do establecemento permanente fose a de investigación e explotación de hidrocarburos; en tal caso, o tipo de gravame será do 40 por cento.

2. Adicionalmente, cando as rendas obtidas por establecementos permanentes de entidades non residentes se transfiran ao estranxeiro, será exixible unha imposición complementaria, ao tipo de gravame do 15 por cento, sobre as contías transferidas con cargo ás rendas do establecemento permanente, incluídos os pagamentos a que fai referencia o artigo 18.1.a), que non fosen gastos deducibles para efectos de fixación da base imponible do establecemento permanente.

A declaración e ingreso da dita imposición complementaria efectuarase na forma e prazos establecidos para as rendas obtidas sen mediación de establecemento permanente.

3. A imposición complementaria non será aplicable:

a) Ás rendas obtidas en territorio español a través de establecementos permanentes por entidades que teñan a súa residencia fiscal noutro Estado membro da Unión Europea.

b) Ás rendas obtidas en territorio español a través de establecementos permanentes por entidades que teñan a súa residencia fiscal nun Estado que subscribiase con España un convenio para evitar a dobre imposición, no cal non se estableza expresamente outra cousa, sempre que exista un tratamento recíproco.

4. Na cota íntegra do imposto poderanse aplicar:

a) O importe das bonificacións e as deducións a que se refiren os artigos 30 ao 44 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo.

b) O importe das retencións, dos ingresos á conta e dos pagamentos fraccionados.

5. As distintas deducións e bonificacións practícanse en función das circunstancias que concorran no establecemento permanente, sen que resulten trasladables as doutros distintos do mesmo contribuínte en territorio español.

6. Cando as retencións, ingresos á conta e pagamentos fraccionados efectivamente realizados superen a cantidade resultante de practicar na cota íntegra do imposto as bonificacións e deducións a que se refire o punto 4.a) deste artigo, a Administración tributaria procederá a devolver de oficio o exceso, nos prazos e condicións previstos no artigo 139 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4 /2004, do 5 de marzo.

Artigo 20. Período impositivo e devengo.

1. O período impositivo coincidirá co exercicio económico declarado polo establecemento permanente, sen que poida exceder de 12 meses.

Cando non se declare outro distinto, o período impositivo entenderase referido ao ano natural.

A comunicación do período impositivo deberase formular no momento en que deba presentarse a primeira declaración por este imposto, entendéndose subsistente para períodos posteriores mentres non se modifique expresamente.

2. Entenderase concluído o período impositivo cando o establecemento permanente cese na súa actividade ou, doutro xeito, se realice a desafectación do investimento no seu día efectuado respecto do establecemento permanente, así como nos supostos en que se produza a transmisión do establecemento permanente

a outra persoa física ou entidade, aqueles en que a casa central traslade a súa residencia, e cando faleza o seu titular.

3. O imposto devengarase o último día do período impositivo.

Artigo 21. Declaración.

1. Os establecementos permanentes estarán obrigados a presentar declaración, determinando e ingresando a débeda tributaria correspondente, na forma, lugar e coa documentación que determine o ministro de Facenda.

A declaración presentarase no prazo de 25 días naturais seguintes aos seis meses posteriores á conclusión do período impositivo.

2. Cando se produzan os supostos do artigo 20.2, o prazo de presentación será o previsto con carácter xeral para as rendas obtidas sen mediación de establecemento permanente a partir da data en que se produza o suposto, sen que se poida autorizar a súa baixa no Índice de Entidades mentres non fose presentada tal declaración.

Artigo 22. Obrigas contables, rexistrais e formais.

1. Os establecementos permanentes estarán obrigados a levar contabilidade separada, referida ás operacións que realicen e aos elementos patrimoniais que estivesen afectos a eles.

2. Estarán, así mesmo, obrigados ao cumprimento das restantes obrigas de índole contable, rexistral ou formal exixibles ás entidades residentes en territorio español polas normas do imposto sobre sociedades.

Artigo 23. Pagamentos á conta.

1. Os establecementos permanentes estarán sometidos ao réxime de retencións do imposto sobre sociedades polas rendas que perciban, e quedarán obrigados a efectuar pagamentos fraccionados á conta da liquidación deste imposto nos mesmos termos que as entidades suxeitas ao imposto sobre sociedades.

2. Así mesmo, estarán obrigados a practicar retencións e ingresos á conta nos mesmos termos que as entidades residentes en territorio español.

CAPÍTULO IV**Rendas obtidas sen mediación de establecemento permanente****Artigo 24. Base imponible.**

1. Con carácter xeral, a base imponible correspondente aos rendementos que os contribuíntes por este imposto obteñan sen mediación de establecemento permanente estará constituída polo seu importe íntegro, determinado de acordo coas normas do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo, sen que sexan de aplicación as porcentaxes multiplicadoras do artigo 23.1 do dito texto refundido, nin as reducións.

2. Nos casos de prestacións de servizos, asistencia técnica, obras de instalación ou montaxe derivados de contratos de enxeñería e, en xeral, de actividades ou explotacións económicas realizadas en España sen mediación de establecemento permanente, a base imponible será igual á diferenza entre os ingresos íntegros e os gastos de persoal, do aprovisionamento de materiais incorporados ás obras ou traballos e de subministracións, nas condicións que se establezan regulamentariamente.

3. A base imponible correspondente aos rendementos derivados de operacións de reaseguro estará constituída polos importes das primas cedidas, en reaseguro, ao reasegurador non residente.

4. A base imponible correspondente ás ganancias patrimoniais determinarase aplicando, a cada alteración patrimonial que se produza, as normas previstas na sección 4.ª do capítulo I do título II, salvo o artigo 31.2, e no título VIII, salvo o artigo 95.1.a), segundo parágrafo, do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo.

No caso de entidades non residentes, cando a ganancia patrimonial proveña dunha adquisición a título lucrativo, o seu importe será o valor normal de mercado do elemento adquirido.

5. No caso de persoas físicas non residentes, a renda imputada dos bens inmoables situados en territorio español determinarase conforme o disposto no artigo 87 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo.

Artigo 25. Cota tributaria.

1. A cota tributaria obterase aplicando á base imponible, determinada conforme o artigo anterior, os seguintes tipos de gravame:

- a) Con carácter xeral, o 25 por cento.
- b) As pensións e demais prestacións similares percibidas por persoas físicas non residentes en territorio español, calquera que sexa a persoa que xerese o dereito á súa percepción, serán gravadas de acordo coa seguinte escala:

Importe anual pensión ata Euros	Cota Euros	Resto pensión ata Euros	Tipo aplicable Porcentaxe
0	0	9.616,19	8
9.616,19	769,30	5.409,11	30
15.025,30	2.392,03	en diante	40

c) Os rendementos do traballo de persoas físicas non residentes en territorio español, sempre que non sexan contribuíntes polo imposto sobre a renda das persoas físicas, que presten os seus servizos en misións diplomáticas e representacións consulares de España no estranxeiro, cando non proceda a aplicación de normas específicas derivadas dos tratados internacionais en que España sexa parte, gravaranse ao 8 por cento.

d) Cando se trate de rendementos derivados de operacións de reaseguro, o 1,5 por cento.

e) O 4 por cento no caso de entidades de navegación marítima ou aérea residentes no estranxeiro, cuxos buques ou aeronaves toquen territorio español.

f) No caso de ganancias patrimoniais, o 35 por cento, sen prexuízo do disposto no parágrafo seguinte.

g) O 15 por cento cando se trate de:

1.º Dividendos e outros rendementos derivados da participación nos fondos propios dunha entidade.

2.º Xuros e outros rendementos obtidos pola cesión a terceiros de capitais propios.

3.º As rendas derivadas da transmisión ou reembolso de accións ou participacións representativas do capital ou o patrimonio das institucións de investimento colectivo.

h) Os rendementos do traballo percibidos por persoas físicas non residentes en territorio español en vir-

tude dun contrato de duración determinada para traballadores estranxeiros de temporada, de acordo co establecido na normativa laboral, gravarase ao tipo do 2 por cento.

i) O tipo de gravame aplicable aos canons ou regalías satisfeitos por unha sociedade residente en territorio español ou por un establecemento permanente situado neste dunha sociedade residente noutro Estado membro da Unión Europea a unha sociedade residente noutro Estado membro ou a un establecemento permanente situado noutro Estado membro dunha sociedade residente dun Estado membro será do 10 por cento cando concorran os seguintes requisitos:

1.º Que ambas as sociedades estean suxeitas a e non exentas dalgún dos tributos mencionados no artigo 3.a).iii) da Directiva 2003/49/CE do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa a un réxime fiscal común aplicable aos pagamentos de xuros e canons efectuados entre sociedades asociadas de diferentes Estados membros.

2.º Que ambas as sociedades revistan algunha das formas previstas no anexo da Directiva 2003/49/CE.

3.º Que ambas as sociedades sexan residentes fiscais na Unión Europea e que, para efectos dun convenio para evitar a dobre imposición sobre a renda concluído cun Estado terceiro, non se consideren residentes dese Estado terceiro.

4.º Que ambas as sociedades sexan asociadas. Para estes efectos, dúas sociedades consideraranse asociadas cando unha posúa no capital da outra unha participación directa de, polo menos, o 25 por cento, ou unha terceira posúa no capital de cada unha delas unha participación directa de, polo menos, o 25 por cento.

A mencionada participación deberase ter mantido de forma ininterrompida durante o ano anterior ao día en que se satisfixese o pagamento do rendimento ou, no seu defecto, deberase manter durante o tempo que sexa necesario para completar un ano.

5.º Que, se é o caso, tales cantidades sexan deducibles para o establecemento permanente que satisfai os rendementos no Estado en que estea situado.

6.º Que a sociedade que reciba tales pagamentos o faga no seu propio beneficio e non como mera intermediaria ou axente autorizado doutra persoa ou sociedade e que, tratándose dun establecemento permanente, as cantidades que reciba estean efectivamente relacionadas coa súa actividade e constitúan ingreso computable para efectos da determinación da súa base imponible no Estado en que estea situado.

O establecido nesta alínea i) non será de aplicación cando a maioría dos dereitos de voto da sociedade perceptora dos rendementos a posúan, directa ou indirectamente, persoas físicas ou xurídicas que non residan en Estados membros da Unión Europea, excepto cando aquela probe que se constituíu por motivos económicos válidos e non para gozar indebidamente do réxime previsto nesta alínea i).

2. Tratándose de transmisións de bens inmoables situados en territorio español por contribuíntes que actúen sen establecemento permanente, o adquirente estará obrigado a reter e ingresar o 5 por cento, ou a efectuar o ingreso á conta correspondente, da contraprestación acordada, en concepto de pagamento á conta do imposto correspondente a aqueles.

O establecido no parágrafo anterior non será de aplicación cando o titular do inmovible transmitido fose unha persoa física e, en 31 de decembro de 1996, o inmovible permanecese no seu patrimonio máis de 10 anos, sen ser obxecto de melloras durante ese tempo.

Non procederá o ingreso á conta a que se refire este punto nos casos de achega de bens inmoables, na constitución ou aumento de capitais de sociedades residentes en territorio español.

Sen prexuízo das sancións que puidesen corresponder pola infracción en que se incorrese, se a retención ou o ingreso á conta non se ingresase, os bens transmitidos quedarán afectos ao pagamento do importe que resulte menor entre a dita retención ou ingreso á conta e o imposto correspondente.

Artigo 26. *Deducións.*

Da cota só se deducirán:

a) As cantidades correspondentes ás deducións por donativos nos termos previstos no artigo 69.3 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo.

b) As retencións e ingresos á conta que se practicasen sobre as rendas do contribuínte.

Artigo 27. *Devengo.*

1. O imposto devengarase:

a) Tratándose de rendementos, cando resulten exixibles ou na data do cobramento se esta for anterior.

b) Tratándose de ganancias patrimoniais, cando teña lugar a alteración patrimonial.

c) Tratándose de rendas imputadas correspondentes aos bens inmoables urbanos, o 31 de decembro de cada ano.

d) Nos restantes casos, cando sexan exixibles as correspondentes rendas.

2. As rendas presuntas a que se refire o artigo 12.2 devengarase cando resultasen exixibles ou, no seu defecto, o 31 de decembro de cada ano.

3. No caso de falecemento do contribuínte, todas as rendas pendentes de imputación entenderanse exixibles na data do falecemento.

Artigo 28. *Declaración.*

1. Os contribuíntes que obteñan rendas en territorio español sen mediación de establecemento permanente estarán obrigados a presentar declaración, determinando e ingresando a débeda tributaria correspondente, por este imposto na forma, lugar e prazos que se establezan.

2. Poderán tamén efectuar a declaración e ingreso da débeda os responsables solidarios definidos no artigo 9.

3. Non se lles exixirá aos contribuíntes por este imposto a presentación da declaración correspondente ás rendas respecto das cales se practicase a retención ou efectuase o ingreso á conta, a que se refire o artigo 31.

Artigo 29. *Obrigas formais.*

1. Os contribuíntes que obteñan rendas das referidas no artigo 24.2 estarán obrigados a levar os rexistros de ingresos e gastos que regulamentariamente se establezan.

2. Cando tivesen que practicar retencións e ingresos á conta, estarán obrigados a presentar a declaración censual e a levar os rexistros de ingresos e gastos que regulamentariamente se determinen.

Artigo 30. *Retencións.*

Os contribuíntes que operen en España sen mediación de establecemento permanente estarán obrigados a practicar as retencións e ingresos á conta respecto dos rendementos do traballo que satisfagan, así como respecto doutros rendementos sometidos a retención que constitúan gasto deducible para a obtención das rendas a que se refire o artigo 24.2.

Artigo 31. *Obriga de reter e ingresar á conta.*

1. Estarán obrigados a practicar retención e ingreso á conta respecto das rendas suxeitas a este imposto que satisfagan ou aboem:

a) As entidades, incluídas as entidades en réxime de atribución, residentes en territorio español.

b) As persoas físicas residentes en territorio español que realicen actividades económicas, respecto das rendas que satisfagan ou aboem no exercicio daquelas.

c) Os contribuíntes deste imposto mediante establecemento permanente ou sen establecemento permanente, pero, neste caso, unicamente respecto dos rendementos a que se refire o artigo 30.

d) Os contribuíntes a que se refire o artigo 5.c).

e) O representante designado de acordo co disposto no artigo 86.1 e a disposición adicional décimo sétima da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión de seguros privados, que actúe en nome da entidade aseguradora que opere en réxime de libre prestación de servizos, en relación coas operacións que se realicen en España.

En ningún caso estarán obrigadas a practicar retención ou ingreso á conta as misións diplomáticas ou oficinas consulares en España de Estados estranxeiros.

2. Os suxeitos obrigados a reter deberán reter ou ingresar á conta unha cantidade equivalente á que resulte de aplicar as disposicións previstas nesta lei para determinar a débeda tributaria correspondente aos contribuíntes por este imposto sen establecemento permanente ou as establecidas nun convenio para evitar a dobre imposición que resulte aplicable, sen ter en consideración o disposto nos artigos 24.2, 26 e 44.

Sen prexuízo do anterior, para o cálculo do ingreso á conta haberase que ater ao disposto regulamentariamente.

3. Os suxeitos obrigados a reter ou a ingresar á conta asumirán a obriga de efectuar o ingreso no Tesouro, sen que o incumprimento daquela obriga os poida escusar desta.

4. Non procederá practicar retención ou ingreso á conta respecto:

a) Das rendas que estean exentas en virtude do disposto no artigo 14 ou nun convenio para evitar a dobre imposición que resulte aplicable, sen prexuízo da obriga de declarar prevista no punto 5 deste artigo.

b) Do rendimento derivado da distribución da prima de emisión de accións ou participacións, ou da redución de capital. Regulamentariamente poderase establecer a obriga de practicar retención ou ingreso á conta nestes supostos.

c) Das rendas satisfeitas ou aboadas a contribuíntes por este imposto sen establecemento permanente, cando se acredite o pagamento do imposto ou a procedencia de exención.

d) Das rendas a que se refire o artigo 118.1.c) do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo.

e) Das rendas que se establezan regulamentariamente.

5. O suxeito obrigado a reter e a practicar ingresos á conta deberá presentar declaración e efectuar o ingreso no Tesouro no lugar, forma e prazos que se establezan, das cantidades retidas ou dos ingresos á conta realizados, ou declaración negativa cando non procedese a práctica destes. Así mesmo, presentará un resumo anual de retencións e ingresos á conta co contido que se determine regulamentariamente.

O suxeito obrigado a reter e a practicar ingresos á conta estará obrigado a conservar a documentación

correspondente e a expedir, nas condicións que se determinen, certificación acreditativa das retencións ou ingresos á conta efectuados.

6. O establecido neste artigo enténdese sen prexuízo do disposto no artigo 25.2.

Artigo 32. *Obrigas de retención sobre as rendas do traballo en caso de cambio de residencia.*

Os traballadores por conta allea que, non sendo contribuíntes deste imposto, vaian adquirir a dita condición como consecuencia do seu desprazamento ao estranxeiro poderanllo comunicar á Administración tributaria, deixando constancia da data de saída do territorio español, para os exclusivos efectos de que o pagador dos rendementos do traballo os considere como contribuíntes deste imposto.

De acordo co procedemento que regulamentariamente se estableza, a Administración tributaria expedirá un documento acreditativo aos traballadores por conta allea que o soliciten, que lle comunicarán ao pagador dos seus rendementos do traballo residentes ou con establecemento permanente en España, e no cal conste a data a partir da cal as retencións e ingresos á conta se practicarán por este imposto.

O anterior non exonerará o traballador de acreditar a súa nova residencia fiscal ante a Administración tributaria.

Artigo 33. *Investimentos de non-residentes en letras do Tesouro e noutras modalidades de débeda pública.*

As entidades xestoras do mercado de débeda pública en anotacións en conta estarán obrigadas a reter e ingresar no Tesouro, como substitutos do contribuínte, o importe deste imposto correspondente aos rendementos das letras do Tesouro e demais valores representativos da débeda pública que estableza o ministro de Facenda obtidos por investidores non residentes en España, sen establecemento permanente, sempre que non sexan de aplicación as exencións sobre os rendementos procedentes dos diferentes instrumentos da débeda pública previstas nesta lei.

CAPÍTULO V

Entidades en réxime de atribución de rendas

Artigo 34. *Entidades en réxime de atribución de rendas.*

1. As entidades a que se refire o artigo 7 desta lei que contén entre os seus membros con contribuíntes deste imposto aplicarán o disposto na sección 2.ª do título VII do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo, coas especialidades previstas neste capítulo segundo se trate de entidades constituídas en España ou no estranxeiro.

2. Así mesmo, os membros das entidades a que se refire o punto anterior que sexan contribuíntes deste imposto aplicarán as especialidades recollidas neste capítulo.

SECCIÓN 1.ª ENTIDADES EN RÉXIME DE ATRIBUCIÓN DE RENDAS CONSTITUÍDAS EN ESPAÑA

Artigo 35. *Entidades que realizan unha actividade económica.*

No caso de entidades en réxime de atribución de rendas que desenvolvan unha actividade económica en territorio español, os membros non residentes en territorio español serán contribuíntes deste imposto con establecemento permanente.

Artigo 36. *Entidades que non realizan unha actividade económica.*

1. No caso de entidades en réxime de atribución de rendas que non desenvolvan unha actividade económica en territorio español, os membros non residentes en territorio español serán contribuíntes deste imposto sen establecemento permanente, e a parte de renda que lles sexa atribuíble determinarase de acordo coas normas do capítulo IV.

2. Neste suposto, e sen prexuízo do disposto no punto 3, a entidade en réxime de atribución de rendas estará obrigada a ingresar á conta a diferenza entre a parte da retención soportada que lle corresponda ao membro non residente e a retención que resultase de se aplicar directamente sobre a renda atribuída o disposto no artigo 31.

3. Tratándose de transmisións de bens inmoables situados en territorio español, cando algún dos membros da entidade en atribución de rendas non sexa residente en territorio español, o adquirente practicará, sobre a parte da contraprestación acordada que corresponda aos ditos membros, a retención que resulte por aplicación do artigo 25.2.

4. O ministro de Facenda determinará a forma, o lugar e os prazos en que deba cumprirse a obriga mencionada no punto 2.

SECCIÓN 2.ª ENTIDADES EN RÉXIME DE ATRIBUCIÓN DE RENDAS CONSTITUÍDAS NO ESTRANXEIRO

Artigo 37. *Entidades en réxime de atribución de rendas constituídas no estranxeiro.*

Terán a consideración de entidades en réxime de atribución de rendas, as entidades constituídas no estranxeiro cuxa natureza xurídica sexa idéntica ou análoga á das entidades en atribución de rendas constituídas de acordo coas leis españolas.

Artigo 38. *Entidades con presenza en territorio español.*

1. Cando unha entidade en réxime de atribución de rendas constituída no estranxeiro realice unha actividade económica en territorio español, e toda ou parte desta se desenvolva, de forma continuada ou habitual, mediante instalacións ou lugares de traballo de calquera índole, ou actúe nel a través dun axente autorizado para contratar, en nome e por conta da entidade, será contribuínte deste imposto e presentará, nos termos que estableza o ministro de Facenda, unha autoliquidación anual conforme as seguintes regras:

1.ª A base imponible estará constituída pola parte da renda, calquera que sexa o lugar da súa obtención, determinada conforme o establecido no artigo 90 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo, que resulte atribuíble aos membros non residentes da entidade.

2.ª A cota íntegra determinarase aplicando sobre a base imponible o tipo de gravame do 35 por cento.

3.ª A dita cota minorarase aplicando as bonificacións e deducións que permite o artigo 19.4 para os contribuíntes que operan mediante establecemento permanente, así como os pagamentos á conta, sempre na parte correspondente á renda atribuíble aos membros non residentes.

2. Estas entidades deberán presentar a declaración informativa a que se refire o artigo 91 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo, pola parte da renda que resulte atribuíble aos membros residentes da entidade.

3. Os contribuíntes a que se refire o punto 1 anterior estarán obrigados a realizar pagamentos fraccionados á conta deste imposto, autoliquidando e ingresando o seu importe nas condicións que regulamentariamente se determinen.

4. No caso de que algún dos membros non residentes das entidades a que se refire o punto 1 deste artigo invoque un convenio de dobre imposición, considerárase que as cotas satisfeitas pola entidade foron satisfeitas por estes na parte que lles corresponda.

Artigo 39. *Entidades sen presenza en territorio español.*

1. Cando unha entidade en réxime de atribución de rendas constituída no estranxeiro obteña rendas en territorio español sen desenvolver neste unha actividade económica na forma prevista no punto 1 do artigo anterior, os membros non residentes en territorio español serán contribuíntes deste imposto sen establecemento permanente e a parte de renda que lles sexa atribuíble determinarase de acordo co disposto no capítulo IV.

2. Ás retencións ou ingresos á conta sobre as rendas que obteñan en territorio español non lles será de aplicación o disposto no artigo 90.2 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo. As retencións ou ingresos á conta practícaranse do seguinte xeito:

a) Se se lle acredita ao pagador a residencia dos membros da entidade e a proporción en que se lles atribúe a renda, aplicaráselle a cada membro a retención que corresponda a teor das ditas circunstancias de acordo co seu imposto respectivo.

b) Cando o pagador non entenda acreditadas as circunstancias descritas no parágrafo anterior, practícará a retención ou ingreso á conta conforme as normas deste imposto, sen considerar o lugar de residencia dos seus membros nin as exencións que recolle o artigo 14. O tipo de retención será o que corresponda de acordo co artigo 25.1.

Cando a entidade en réxime de atribución de rendas estea constituída nun país ou territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal, a retención que se debe aplicar seguirá en todo caso a regra establecida no parágrafo anterior.

A retención ou ingreso á conta será deducible da imposición persoal do socio, herdeiro, comuneiro ou partícipe, na mesma proporción en que se atribúan as rendas.

3. Tratándose de transmisións de bens inmobles situados en territorio español, cando algún dos membros da entidade en atribución de rendas non sexa residente en territorio español, o adquirente practícará, sobre a parte da contraprestación acordada que lles corresponda aos ditos membros, a retención que resulte por aplicación do artigo 25.2.

4. As entidades a que se refire este artigo non estarán sometidas ás obrigas de información a que se refire o artigo 91 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo.

CAPÍTULO VI

Gravame especial sobre bens inmobles de entidades non residentes

Artigo 40. *Suxeición.*

As entidades non residentes que sexan propietarias ou posúan en España, por calquera título, bens inmobles

ou dereitos reais de gozo sobre estes, estarán suxeitas ao imposto mediante un gravame especial.

Artigo 41. *Base imponible.*

1. A base imponible do gravame especial estará constituída polo valor catastral dos bens inmobles. Cando non existise valor catastral, utilizarase o valor determinado conforme as disposicións aplicables para efectos do imposto sobre o patrimonio.

2. Nos supostos en que unha entidade non residente participe na titularidade dos bens ou dereitos xunto con outra ou outras persoas ou entidades, o gravame especial sobre bens inmobles de entidades non residentes en España será exixible pola parte do valor dos bens ou dereitos que corresponda proporcionalmente á súa participación na titularidade daqueles.

Artigo 42. *Exencións.*

1. O gravame especial sobre bens inmobles non será exixible:

a) Aos Estados e institucións públicas estranxeiras e aos organismos internacionais.

b) Ás entidades con dereito á aplicación dun convenio para evitar a dobre imposición internacional, cando o convenio aplicable conteña cláusula de intercambio de información, e sempre que as persoas físicas que en última instancia posúan, de forma directa ou indirecta, o capital ou patrimonio da entidade, sexan residentes en territorio español ou teñan dereito á aplicación dun convenio para evitar a dobre imposición que conteña cláusula de intercambio de información.

Para a aplicación da exención a que se refire este parágrafo, as entidades non residentes estarán obrigadas a presentar unha declaración en que se relacionen os inmobles situados en territorio español que posúan, así como as persoas físicas posuidoras últimas do seu capital ou patrimonio, facendo constar a residencia fiscal, nacionalidade e domicilio da propia entidade e das ditas persoas físicas. A declaración, que se deberá presentar na administración ou delegación da Axencia Estatal de Administración tributaria en cuxo ámbito territorial estea situado o inmovible, xuntaráse certificación da residencia fiscal da entidade e dos titulares finais persoas físicas, expedida polas autoridades fiscais competentes do Estado de que se trate. A dita declaración deberase presentar no mesmo prazo previsto para o ingreso do imposto.

c) Ás entidades que desenvolvan en España, de modo continuado ou habitual, explotacións económicas diferenciadas da simple tenza ou arrendamento do inmovible, de acordo co que se estableza regulamentariamente.

d) Ás sociedades que coticen en mercados secundarios de valores oficialmente recoñecidos.

e) Ás entidades sen ánimo de lucro de carácter benéfico ou cultural, recoñecidas conforme a lexislación dun Estado que teña suscrito con España un convenio para evitar a dobre imposición con cláusula de intercambio de información, sempre que os inmobles se utilicen no exercicio das actividades que constitúan o seu obxecto.

2. Cando as condicións de residencia dos socios, partícipes ou beneficiarios da entidade non residente a que se refire a alínea b) do punto anterior se cumpran parcialmente, a cota do gravame especial sobre bens inmobles de entidades non residentes en España reducirase na proporción que corresponda á participación na entidade correspondente aos socios, partícipes ou

beneficiarios, que cumpran as condicións de residencia exixidas.

Artigo 43. *Tipo de gravame.*

O tipo do gravame especial será do 3 por cento.

Artigo 44. *Deducibilidade do gravame.*

A cota do gravame especial sobre bens inmobles de entidades non residentes terá a consideración de gasto deducible para efectos da determinación da base imponible do imposto que, se é o caso, correspondese conforme os artigos anteriores desta lei.

Artigo 45. *Devengo e declaración.*

1. O gravame especial devengarase o 31 de decembro de cada ano e deberase declarar e ingresar no mes de xaneiro seguinte ao devengo, no lugar e forma que se establezan.

2. A falta de autoliquidación e ingreso polos contribuíntes do gravame especial no prazo establecido no punto 1 dará lugar á súa exhibibilidade polo procedemento de constrinximento sobre os bens inmobles, sendo título abondo para a súa iniciación a certificación expedida pola Administración tributaria do vencemento do prazo voluntario de ingreso sen se ter ingresado o imposto e da súa contía.

CAPÍTULO VII

Opción para contribuíntes residentes noutros Estados membros da Unión Europea

Artigo 46. *Opción para contribuíntes residentes noutros Estados membros da Unión Europea.*

1. O contribuínte por este imposto, que sexa unha persoa física residente dun Estado membro da Unión Europea, sempre que se acredite que ten fixado o seu domicilio ou residencia habitual nun Estado membro da Unión Europea e que obtivo durante o exercicio en España por rendementos do traballo e por rendementos de actividades económicas, como mínimo, o 75 por cento da totalidade da súa renda, poderá optar por tributar en calidade de contribuínte polo imposto sobre a renda das persoas físicas, sempre que tales rendas tributasen efectivamente durante o período polo imposto sobre a renda de non-residentes.

2. A renda gravable estará constituída pola totalidade das rendas obtidas en España polo contribuínte que se acolle ao réxime opcional regulado neste artigo. As rendas computaranse polos seus importes netos, determinados de acordo co disposto no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo.

3. O tipo de gravame aplicable será o tipo medio resultante de aplicar as normas do imposto sobre a renda das persoas físicas á totalidade das rendas obtidas polo contribuínte durante o período, con independencia do lugar onde se producisen e calquera que sexa a residencia do pagador, tendo en conta as circunstancias persoais e familiares que fosen debidamente acreditadas.

O tipo medio de gravame expresarase con dous decimais.

4. A cota tributaria será o resultado de aplicar o tipo medio de gravame á parte de base liquidable, cal-

culada conforme as normas do imposto sobre a renda das persoas físicas, correspondente ás rendas obtidas polo contribuínte non residente en territorio español durante o período impositivo que se liquida.

5. Para a determinación do período impositivo e o devengo do imposto observarase o disposto polo texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo, para os contribuíntes polo dito imposto.

6. As persoas físicas a que lles resulte de aplicación o réxime opcional regulado neste capítulo non perderán a súa condición de contribuíntes polo imposto sobre a renda de non-residentes.

7. O réxime opcional non será aplicable en ningún caso aos contribuíntes residentes en países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais.

8. Os contribuíntes por este imposto que formen parte dalgunha unidade familiar das establecidas no artigo 84.1 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo, poderán solicitar que o réxime opcional regulado neste artigo lles sexa aplicado tendo en conta as normas sobre tributación conxunta contidas no título VI do citado texto refundido, sempre que se cumpran as condicións que se establezan regulamentariamente.

9. Regulamentariamente desenvolverase o contido deste réxime opcional.

CAPÍTULO VIII

Outras disposicións

Artigo 47. *Sucesión na débeda tributaria.*

Nos supostos de falecemento do contribuínte, os sucesores do causante quedarán obrigados a cumprir as obrigas tributarias pendentes daquel por este imposto, con exclusión das sancións, de conformidade co artigo 39.1 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Artigo 48. *Responsabilidade patrimonial do contribuínte.*

As débedas tributarias polo imposto sobre a renda de non-residentes terán a mesma consideración que as referidas no artigo 1365 do Código civil e, en consecuencia, os bens gananciais responderán directamente fronte á Facenda pública polas débedas que, por tal concepto, fosen contraídas por calquera dos cónxuxes.

Artigo 49. *Infraccións e sancións.*

As infraccións tributarias neste imposto cualificaranse e sancionaranse conforme o disposto na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Artigo 50. *Orde xurisdiccional.*

A xurisdición contencioso-administrativa, esgotada a vía económico-administrativa, será a única competente para dirimir as controversias de feito e de dereito que se susciten entre a Administración e os contribuíntes, retedores e demais obrigados tributarios en relación con calquera das cuestións a que se refire esta lei.

Artigo 51. *Liquidación provisional.*

1. Os órganos de xestión tributaria poderán xirar a liquidación provisional que proceda, de conformidade

co disposto nos artigos 133 e 139 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

2. O sinalado no punto anterior entenderase sen prexuízo da posterior comprobación e investigación que poida realizar a Administración tributaria.

Artigo 52. *Dedución de pagamentos á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas.*

Cando un contribuínte adquira a súa condición por cambio de residencia, terán a consideración de retencións ou ingresos á conta deste imposto os pagamentos á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas practicados desde o inicio do ano ata que se acredite ante a Administración tributaria o cambio de residencia, cando os ditos pagamentos á conta correspondan a rendas suxeitas a este imposto percibidas polo contribuínte.

Artigo 53. *Normas sobre retención, transmisión e obrigas formais relativas a activos financeiros e outros valores mobiliarios.*

1. Nas transmisións ou reembolsos de accións ou participacións representativas do capital ou patrimonio das institucións de investimento colectivo estarán obrigadas a practicar retención ou ingreso á conta por este imposto, nos casos e na forma que regulamentariamente se estableza, as entidades xestoras, administradoras, depositarias, comercializadoras ou calquera outra encargada das operacións mencionadas.

Reglamentariamente poderá establecerse a obriga de efectuar pagamentos á conta a cargo do transmitente de accións e participacións de institucións de investimento colectivo, co límite do 20 por cento da renda obtida nas citadas transmisións.

2. Para os efectos da obriga de reter sobre os rendementos implícitos do capital mobiliario, á conta deste imposto, esta retención efectuarana as seguintes persoas ou entidades:

a) Nos rendementos obtidos na transmisión ou reembolso dos activos financeiros sobre os que regulamentariamente se establecese a obriga de reter, o retedor será a entidade emisora ou as institucións financeiras encargadas da operación.

b) Nos rendementos obtidos en transmisións relativas a operacións que non se documenten en títulos, así como nas transmisións encargadas a unha institución financeira, o retedor será o banco, caixa ou entidade que actúe por conta do transmitente.

c) Nos casos non recollidos nos parágrafos anteriores, será obrigatoria a intervención de fedatario público que practicará a correspondente retención.

3. Para proceder ao alleamento ou obtención do reembolso dos títulos ou activos con rendementos implícitos que deban ser obxecto de retención, deberá acreditarse a súa previa adquisición con intervención dos fedatarios ou institucións financeiras mencionadas no punto anterior, así como o prezo ao que se realizou a operación.

O emisor ou as institucións financeiras encargadas da operación que, de acordo co parágrafo anterior, non deban efectuar o reembolso ao redor do título ou activo, deberán constituír pola dita cantidade depósito á disposición da autoridade xudicial.

4. Os fedatarios públicos que interveñan ou medien na emisión, subscripción, transmisión, troco, conversión, cancelación e reembolso de efectos públicos, valores ou calquera outro título e activo financeiro, así como en operacións relativas a dereitos reais sobre aqueles, virán obrigados a comunicar tales operacións á Administración tributaria presentando relación nominal de

suxeitos intervinientes con indicación do seu domicilio e número de identificación fiscal, clase e número dos efectos públicos, valores, títulos e activos, así como do prezo e data da operación, nos prazos e de acordo co modelo que determine o ministro de Facenda.

A mesma obriga recaerá sobre as entidades e establecementos financeiros de crédito, as sociedades e axencias de valores, os demais intermediarios financeiros e calquera persoa física ou xurídica que se dedique habitualmente á intermediación e colocación de efectos públicos, valores ou calquera outro título de activos financeiros, índices, futuros e opcións sobre eles; incluso os documentos mediante anotacións en conta, respecto das operacións que impliquen, directa ou indirectamente, a captación ou colocación de recursos a través de calquera clase de valores ou efectos.

Así mesmo, estarán suxeitas a esta obriga de información as sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo respecto das accións e participacións nas ditas institucións.

As obrigas de información que establece este punto entenderanse cumpridas respecto ás operacións sometidas a retención que nel se mencionan, coa presentación da relación de perceptores, axustada ao modelo oficial do resumo anual de retencións correspondente.

5. Deberáselle comunicar á Administración tributaria a emisión de certificados, xustificantes ou documentos representativos da adquisición de metais ou obxectos preciosos, timbres de valor filatélico ou pezas de valor numismático, polas persoas físicas ou xurídicas que se dediquen habitualmente á promoción do investimento nos ditos valores.

6. O disposto nos puntos 2 e 3 anteriores resultará aplicable en relación coa obriga de reter ou de ingresar á conta que se estableza regulamentariamente respecto ás transmisións de activos financeiros de rendemento explícito.

Disposición transitoria única. Disposicións transitorias do texto refundido do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo.

As disposicións transitorias segunda, quinta, novena e décima do texto refundido do imposto sobre a renda das persoas físicas aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo, serán aplicables aos contribuíntes sen establecemento permanente que sexan persoas físicas.

Disposición derradeira primeira. Habilitacións á Lei de orzamentos xerais do Estado.

A Lei de orzamentos xerais do Estado poderá:

- a) Modificar os tipos de gravame.
- b) Modificar os límites cuantitativos e as porcentaxes fixas.
- c) Introducir e modificar as normas precisas para cumprir as obrigas derivadas do Tratado da Unión Europea e do dereito que deste derive.

Disposición derradeira segunda. Habilitación normativa.

1. Habilítase o Goberno para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e execución desta lei.

2. Os modelos de declaración deste imposto e os dos seus pagamentos á conta serán aprobados polo ministro de Facenda, que establecerá a forma, o lugar e os prazos para a súa presentación, así como os supostos e as condicións da súa presentación por medios telemáticos.